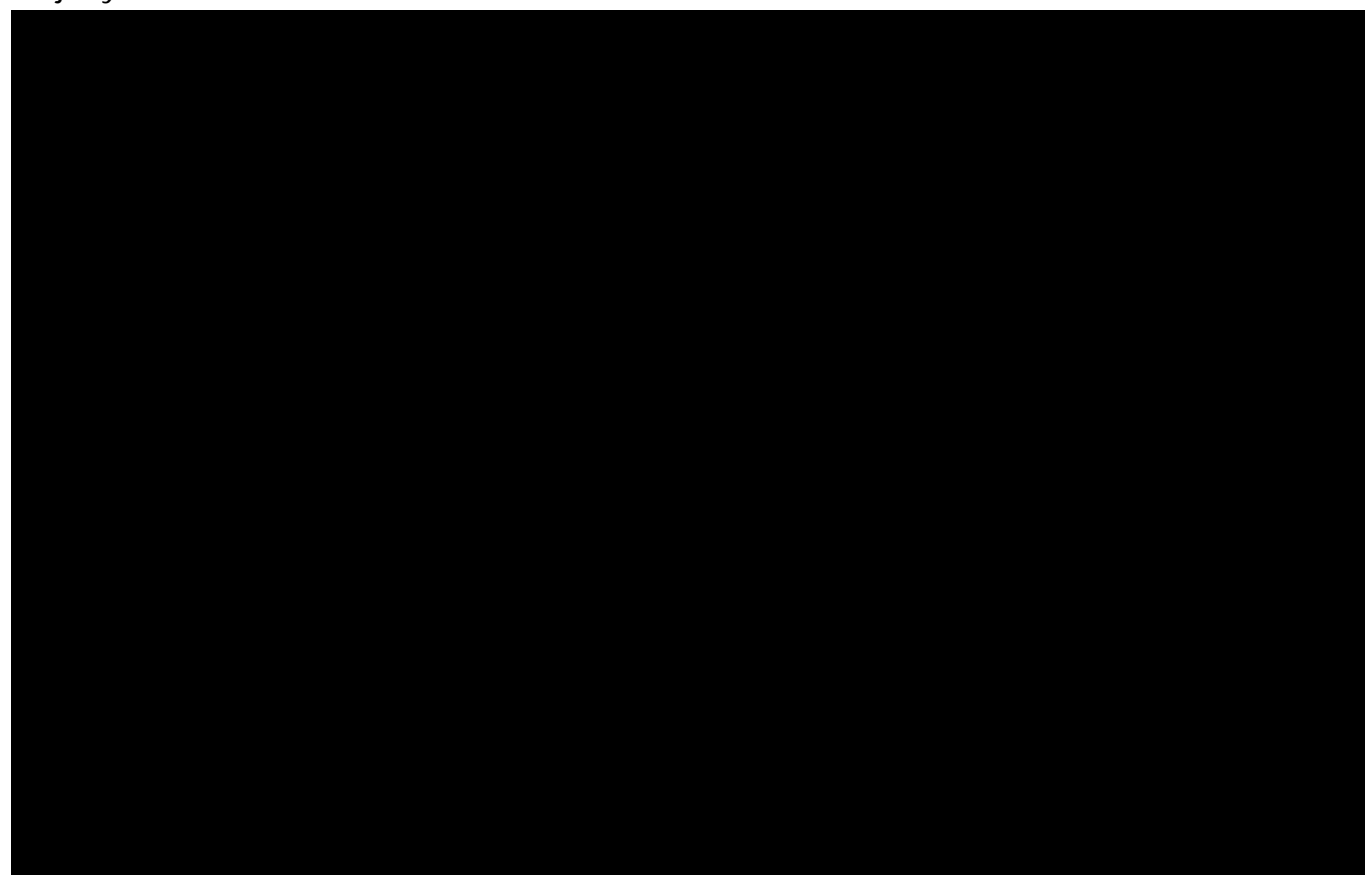

«Cap a una Església més evangelitzadora»

Carta pastoral del cardenal Joan Josep Omella al Poble de Déu que pelegrina a l'Arxidiòcesi de Barcelona

17 juny, 2021 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Barcelona, 17 de juny de 2021

Estimats germans i germanes:

Em venen al cap paraules del profeta Isaïes: «Poble de Jacob, que ets com un cuc, Israel, que

ets ben poca cosa, no tinguis por, jo t ajudo! Ho dic jo mateix, el Senyor. Jo, el Sant d Israel, sóc el qui t allibera» (Is 41,14).

Nosaltres, membres del poble de Déu, enviats per Crist a evangelitzar el nostre món, ens sentim petits i, de vegades, amb por. Però aquestes paraules del profeta Isaïes ens ajuden a reconèixer el que som i ens ajuden a posar la nostra confiança en el Senyor, amo de la vinya i dels sembrats, Creador i Senyor de tot el que hi ha. I ens recorden també que quan fem petites coses, si les fem amb amor i entrega generosa, Déu els dona la força necessària i un frondós creixement.

Crec que, a través de diferents mitjans, us ha arribat el **document «esborrany»** amb els criteris per començar a treballar tots junts, sinodalment, en la iniciació de les mesures necessàries per avançar en la reorganització territorial de les nostres estructures diocesanes per tal de millorar la nostra acció evangelitzadora en la societat.

Aquest procés respon a la invitació formulada pel papa Francesc en el seu document programàtic *Evangelii gaudium* (EG). Al número 27 ens llança el seu somni que també és el nostre:

«Somio amb una opció missionera capaç de transformar-ho tot, perquè els costums, els estils, els horaris, el llenguatge i tota estructura eclesial esdevingui un camí adequat per a l'evangelització del món actual més que per a l'autopreservació. La reforma d estructures que exigeix la conversió pastoral només pot entendre's en aquest sentit: procurar que totes elles esdevinguin més missioneres, que la pastoral ordinària en totes les seves instàncies sigui més expansiva i oberta, que col·loqui els agents pastorals en constant actitud de sortida i afavoreixi així la resposta positiva de tots aquells que Jesús convoca a la seva amistat».

Des del moment en què vaig arribar a aquesta estimada arxidiòcesi són molts els sacerdots i les comunitats parroquials que m'han transmès la necessitat d'iniciar un procés de reorganització territorial de l'acció pastoral i evangelitzadora. De fet, no és una cosa nova, altres diòcesis urbanes d'Europa (per exemple, Milà i París) i d'altres continents han realitzat o estan realitzant aquest procés.

A més, des del Consell Episcopal de la Diòcesi, des dels arxiprestats, com des dels diferents Consells Diocesans i altres instàncies d'evangelització, se ns va suggerir la necessitat d'adaptar-nos a les circumstàncies del món d'avui tan canviant, tenint molt en compte la gent, els batejats (seglars i religiosos), donant-los responsabilitat en els diferents nivells de participació. Diu el Papa: «Invito tothom a ser audaços i creatius en aquesta tasca de repensar els objectius, les estructures, l'estil i els mètodes evangelitzadors de les pròpies comunitats.» (EG 33).

Per tots aquests motius hem iniciat aquest procés, necessari i apassionant. No obstant això, sabem que tot procés de reforma genera dubtes, tensions i resistències. Lamentablement, han circulat algunes notícies falses sobre aquest procés de reestructuració pastoral. Podeu accedir a la [Nota de l'Arquebisbat](#) on es desmenteixen algunes d'aquestes notícies falses com la que deia que es tancarien 160 parròquies a Barcelona.

Aquestes notícies falses han volgut fer soroll, però s'han quedat en un vent passatger que no impedeix descobrir la llavor d'esperança que brolla d'aquest projecte. Realment podríem fer nostres les boniques paraules del profeta Isaïes: «Faré una cosa nova, que ja comença a despuntar. No us n'adoneu?» (Is 43,19). Paraules plenes d'esperança i que estan a orant en aquesta estimada arxidiòcesi.

Aquest camí de reforma missionera que hem iniciat tots junts sota el guiatge de l'Esperit Sant afecta la parròquia que, com ens recorda el papa Francesc, «encara que certament no és l'única institució evangelitzadora», és «la mateixa Església que viu entre les cases dels seus fills i de les seves filles» (EG 28). I afegeix:

«La parròquia és presència eclesial al territori, àmbit de l'escolta de la Paraula, del creixement de la vida cristiana, del diàleg, de l'anunci, de la caritat generosa, de l'adoració i de la celebració. A través de totes les seves activitats, la parròquia encoratja i forma els seus membres perquè siguin agents d'evangelització. És comunitat de comunitats, santuari on els assedegats beuran per continuar caminant, i centre de constant enviament missioner. Però hem de reconèixer que la crida a la revisió i renovació de les parròquies encara no ha donat suïcients fruits amb vista que estiguin encara més prop de la gent, que siguin àmbits de viva

comunió i participació, i s'orientin completament a la missió» (EG 28).

Aquest procés sinodal de reorganització i reforma afecta de manera particular l'organització territorial i funcional de les parròquies. No obstant això, des de la diòcesi també hem iniciat un procés de reorganització d'altres institucions i fundacions diocesanes per tal de fer-les més evangelitzadores i que esperem que, a poc a poc, anirà donant els seus fruits.

A més del document «esborrany» amb els criteris per començar a treballar sinodalment en la reorganització territorial de les nostres parròquies, que abans he esmentat, s'ha elaborat també un altre «esborrany» amb una proposta de mapa de com podria quedar la reorganització territorial de les parròquies en un futur.

En tot cas, torno a recordar que els dos documents elaborats només són «esborranys» que proposem per iniciar un debat a nivell intern dins dels arxiprestats i de les parròquies. Un debat que ha de mirar cap al futur i tenir en compte l'opinió dels laics i dels consagrats, així com tenir en consideració les singularitats socials i culturals dels diversos territoris de la diòcesi per poder assegurar una acció evangelitzadora i missionera de conjunt. A aquest efecte, s'ha enviat un qüestionari a les parròquies perquè cada comunitat el respongui.

No hi ha res preconcebut ni es vol imposar res. El que s'ha enviat és senzillament un document de treball perquè, en cada arxiprestat, unitat de base de la pastoral en comunió, pugueu fer les correccions i les propostes que cregueu oportunes. No es tracta de criticar el document, de veure falses intencions, de pensar que és un joc que ve de dalt per imposar el que uns germans que han elaborat aquests documents màrtirs han pensat que s'ha de dur a terme «sí o sí». És un senzill treball, millorable, per descomptat, ja que pot contenir errors, però a partir del qual podem i hem de treballar per responsabilitat, per amor a la nostra comunitat cristiana i per ser dels al mandat del Senyor de «portar la Bona Nova de l'Evangeli» a tots els racons de la nostra societat.

Permeteu que comparteixi amb vosaltres un text del Concili Vaticà II que pot ser objecte de la nostra meditació:

«Bé que l'Església, per la virtut de l'Esperit Sant, s'ha mantingut sempre esposa del del seu

Senyor i no ha deixat mai de ser un signe de salvació en el món, sap molt bé, tanmateix, que hi ha hagut al llarg dels segles, entre els seus membres, clergues i laics que van ser in dels a l'Esperit de Déu. L'Església tampoc no ignora la distància entre el missatge que ella porta i la feblesa humana d'aquells a qui ha con at l'Evangeli. Sigui quin sigui el judici que la història faci d'aquests defectes, n hem de ser conscients i els hem de combatre amb energia perquè no perjudiquin la difusió de l'Evangeli. L'Església sap prou, gràcies a l'experiència dels segles, ns a quin punt li cal madurar contínuament en les seves relacions amb el món. Guiada per l'Esperit Sant, la mare Església sense parar exhorta els seus lls a la puri cació i a la renovació perquè el senyal de Crist resplendeixi amb més claredat sobre la faç de l'Església » (*Gaudium et spes* 43,6).

I per poder realitzar aquesta puri cació i renovació cal que tinguem cura especialment d'aquests aspectes:

- La primacia de la caritat pastoral i no d'altres elements externs o personals. Dit d'una altra manera, cal un *sensus Ecclesiae (concretae)*: un cert sentit apostòlic o pastoral i un cert realisme, posant els interessos de conjunt per sobre dels interessos particulars.
- Estar en comunió amb el tot. Solament en la comunió amb el tot es troba la veritat total. Cal evitar constituir-se en un «tot» creient posseir la veritat sense deixar-se camvndec. el tinal la 2 dei3 deix peà

ja en marxa. On no es pugui, deixarem aprovat el mapa amb els criteris i s'aplicarà quan es pugui. No voldria que de tant en tant se segueixi repetint la cantarella que hem de preparar les estructures per al futur en un món canviant, i que finalment no fem res. De vegades podem caure, sense adonar-nos, en el que es diu del gos de l'hortolà, que no menja ni deixa menjar.

Les estructures, si bé són necessàries, no són el més important per poder evangelitzar. El més important és l'ànima, l'esperit, la passió (l'ardor). «L'home contemporani escolta més de grat els testimonis que els mestres o, si escolta els mestres, és perquè són testimonis» (*Evangelii nuntiandi* 41). No hi ha renovació exterior e caç sense conversió interior. Sense abandonar la problemàtica de les estructures hem de fomentar més l'esperit missioner i de comunió amb Crist i amb els germans, una comunió que neix de l'Eucaristia, que és «font i cimal de tota la vida cristiana» (*Lumen gentium* 11), per poder dur a terme la missió evangelitzadora que ens ha conat el Senyor i que és la finalitat última de l'Església.

Aquest treball sinodal de reforma que hem iniciat, per tal de reorganitzar les estructures territorials d'evangelització, el volem realitzar en el marc del Pla Pastoral Diocesà *Sortim!*, amb els seus eixos de la fraternitat i els joves, el dels pobres que acompanya aquest curs i el del discerniment que iniciarem en el proper.

Providencialment, aquesta iniciativa s'ha vist acompanyada per la convocatòria pel Sant Pare de l'Assemblea General del Sínode dels Bisbes amb el lema: *Per una Església sinodal: comunió, participació i missió*, que el pròxim 17 d'octubre iniciarà la seva fase diocesana.

Desitjo i us demano a tots que us uniu joiosos a aquestes iniciatives que venen de la Santa Seu i de la Diòcesi per tal d'evangelitzar millor i deixar ja preparat un camí més planer per als futurs evangelitzadors, on les estructures estiguin al servei de l'evangelització.

Amb el meu afecte i benedicció,

«Cap a una Església més evangelitzadora»

Card. Jan Josep Omella Omella
Arquebisbe de Barcelona